

GNIEWNIWY (1) *ai*

A sg m gni(e)wniw(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Skłonny do gniewu, wybuchowy; w funkcji rzeczownika: tilko to onim przydawfzy [...] iż podbrodek konczati y zaoftrzony, iako też y nos, gniewniwego ímiałego á nie lutościwego także y chytrcza znamionuie. GlabGad O7.

Synonimy: jadowity, niecierpliwy, popędliwy, prędky, srogi, swarliwy, zjadły.

Cf GNIEWIWY, GNIEWLIWY, GNIEWNY

MM